

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Gheorghieva Feodora, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Capsamun Piotr Xxxxx, născut la xxxxx, originar
și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 09.01.2017 – 13.07.2021;
2. Instanța de apel: 25.08.2021 – 01.12.2021;
3. Instanța de recurs ordinar: 15.04.2022 – 01.06.2022.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 13 iulie 2021 Capsamun Piotr a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 8 (opt) ani de închisoare cu executarea pedepsei conform prevederilor art. 72 alin. (4) Cod penal în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcția de fondator și conducător al întreprinderilor comerciale pe un termen de până la 3 ani.

2. La emiterea sentinței instanța de judecată a stabilit că potrivit învinuirii înaintate, inculpatul Capsamun Piotr fiind fondator și conducător al SRL „Mesutagro”, având o situație financiară extrem de neprielnică, lipsa de fundamentare economică și lipsa unei activități aducătoare de beneficii necesare onorării angajamentului, folosind situația sa de serviciu, din intenții meschine, în scopurile dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin abuz de încrederea, la 15 decembrie 2010 a încheiat cu SRL „Uzvig-Com” contractul nr. 15/12 de împrumut

al mijloacelor financiare fără dobândă în sumă de 100.000 lei pe un termen de rambursare de 9 luni, și în continuarea intenției sale infracționale la 06 ianuarie 2011 a încheiat cu SRL „Uzvig-Com” contractul nr. 1 de împrumut al mijloacelor financiare fără dobândă în sumă de 30.000 lei, cu termen de rambursare de 6 luni, primind în total de la SRL „Uzvig-Com” mijloace financiare în sumă de 130 000 de lei, totodată, neavând intenții de a-și executa obligațiile asumate a sustras mijloacele financiare susmenționate, astfel, cauzându-i SRL „Uzvig-Com” dauna materială în sumă de 130 000 de lei, ce constituie 6 500 unități convenționale, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Tot el, în baza procurii notariale din 16 aprilie 2013 fiind conducătorul întreprinderii Î.I. „Capsamun I”, având o situație financiară extrem de neprielnică, lipsa de fundamentare economică și lipsa unei activități aducătoare de beneficii necesare onorării angajamentului, folosind situația sa de serviciu, din intenții meschine la 30 aprilie 2015 în scopurile dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere a acesteia, a încheiat cu SRL „Agriprof-G” contractul nr. 48V/2015 de vânzare-cumpărare a mărfurilor sub formă de îngrășăminte și mijloace de protecție a plantelor agricole și anume: preparatul „MAȘTER 18-18-18+3MgO + Te” în cantitate de 450 kg, costând 1 kg - 66, 68 lei la suma de 36009 lei și 50 kg, costând 1 kg - 67, 13 lei la suma de 4028 lei; preparatul „TREND 90” în cantitate de 40 litri, costând 1 litru 175, 90 lei în sumă de 8443,20 lei și 15 litri, costând 1 litru 173 lei la suma de 3114 lei; preparatul „GRANSTAR GOLD75 WG” în cantitate de 3,85 kg, costând 1 kg 7028,90 lei la suma de 32.473,52 lei și 1,40 kg, costând 1 kg 6.913,15 lei la suma de 11614,09 lei; preparatul „LIGNOGUMAT-AM” în cantitate de 15 kg, constând 1 kg - 476,32 lei la suma de 8573,85 lei și 5 kg constând 479,52 lei la suma de 2877,10 lei, iar în total la suma de 107132, 76 lei, a primit bunul susmenționat în baza facturilor fiscale nr. JV0929683 din 30 aprilie 2015, nr. JV0929685 din 30 aprilie 2015 și nr. JV0929714 din 13 mai 2015, totodată neavând intenții de a-și îndeplini obligațiile asumate pentru achitarea mărfurilor, a sustras îngrășămintele și mijloacele de protecție a plantelor agricole susmenționate, astfel cauzându-i SRL „Agriprof-G” dauna materială în suma de 107.132,76 lei, ce constituie 5 356,63 unități convenționale și sunt în proporții deosebit de mari.

Prin acțiunile sale Capsamun Piotr a sustras bunuri în valoare de 237 132, 76 lei ce constituie 11 856,63 unități convenționale, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Astfel, acțiunile lui Capsamun Piotr, au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în temeiul art. 190 alin. (5) Cod penal – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, săvârșită cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Topal D., prin care a solicitat casarea totală a sentinței Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești din 13 iulie 2021 și

emiterea pe cauză a unei noi hotărâri, prin care Capsamun Piotr să fie achitat în legătură cu faptul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii ce i se încredinează (vol. II, f. d. 277-281).

Apărarea a considerat, că instanța de fond cercetând materialele dosarului, ascultând declarațiile martorilor atât a părții acuzării, cât și a părții apărării, în mod eronat a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Capsamun P. există elementele infracțiunii ce i se încredinează.

Astfel, s-a reținut că în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, audiat în calitate de reprezentant al părții vătămate Certan Ghenadie, a declarat că între întreprinderea SRL „Agriprof-G” și Î.I. „Capsamun I” au avut loc raporturi contractuale privind furnizarea ultimului a îngrășămintelor și mijloacelor de protecție a plantelor agricole în sumă de peste 100.000 lei. Achitarea în baza contractului a fost întârziată, însă nu au fost luate măsuri de executare silită a datoriei prin instanțele de judecată. De asemenea, Certan G. a declarat că din partea lui Capsamun P. a avut loc oferta de rambursare a datoriei în cereale, însă o astfel de plată a datoriei i-a fost refuzată. Ulterior, datoria a fost rambursată.

În cadrul cercetării judecătorești au fost anexate documentele bancare privind rambursarea datoriilor față de SRL „Agriprof-G”.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 decembrie 2021, a fost admisă cererea avocatului Topal D. de repunere în termen a apelului și repus în termen apelul. A fost admisă cererea de apel a avocatului Topal D. în numele inculpatului Capsamun Piotr, casată sentința Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 13 iulie 2021 în privința inculpatului Capsamun Piotr învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, cu emiterea pe cauză a unei noi hotărâri, prin care Capsamun Piotr a fost achitat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, în legătură cu lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

A fost anulată măsura preventivă în privința inculpatului sub forma obligării de nepărăsire a localității.

4.1. În motivarea soluției date instanța de apel a reținut că, în baza rezultatelor examinării cauzei penale în ordine de apel conform probelor admisibile prezentate de partea acuzării, examinate în ședința de judecată s-a constatat că instanța de fond pe acest dosar a dat o apreciere eronată a probelor administrate și a conchis în mod eronat asupra vinovăției inculpatului Capsamun Piotr în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și în mod neîntemeiat a emis sentința de condamnare în privința lui.

Apreciind probele administrate pe prezenta cauză din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a reținut că nu au fost constatate probe care certifică în mod obiectiv vinovăția inculpatului în învinuirea înaintată, în timp ce pentru emiterea sentinței de condamnare sunt necesare probe

care certifică fără îndoială săvârșirea acestei infracțiuni de către inculpat, în legătură cu ce, inculpatul Capsamun Piotr a fost achitat în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Apreciind probele prezentate de către procuror în prezenta cauză penală, instanța de apel a conchis că nu a găsit confirmare existența intenției la inculpatul Capsamun P. pentru comiterea escrocheriei, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane (pe ambele episoade) prin inducerea în eroare cu folosirea situației de serviciu, cauzând daune în proporții mari. Respectiv, nu a fost dovedită latura subiectivă a faptei.

Instanța de apel a menționat că prima instanță a concluzionat că Capsamun P. fiind fondator/conducător la două întreprinderi SRL „Mesutagro” și Î.I. „Capsamun I” având o situație financiară extrem de neprielnică, lipsa de fundamentare economică și lipsa unei activități aducătoare de beneficii necesare onorării angajamentului, folosind situația sa de serviciu, din intenții meschine, cu scopul dobândirii ilegale a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere, a încheiat două contracte de împrumut fără dobândă a mijloacelor financiare, precum și contractul de vânzare-cumpărare a mărfurilor sub formă de îngrășăminte și mijloace de protecție pentru plantele agricole. Totodată, neavând intenția de a-și îndeplini obligațiile asumate de restituire a împrumutului și achitare a mărfii, a sustras mijloacele financiare susmenționate, precum și îngrășăminte și mijloace de protecție pentru plantele agricole, astfel cauzând părții vătămate prejudiciu material.

Acțiunile lui Capsamun Piotr au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (5) Cod penal – escrocheria, *adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, săvârșită cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari.*

Instanța de apel a constatat că dobândirea bunurilor în urma încheierii între întreprinderi a contractelor juridice cu condiția executării a cărorva obligații poate fi calificată drept escrocherie numai în caz dacă făptuitorul, încă până la momentul intrării în posesiune a acestui bun a urmărit scopul delapidării lui și nu a avut intenția de executare a obligației asumate.

Instanța de apel a constatat că de către partea acuzării nu au fost prezentate probe, precum că în momentul încheierii contractelor cu SC „Uzvig-Com” SRL de împrumut fără dobândă nr. 15/12 din 15 decembrie 2010 și nr. 1 din 06 ianuarie 2011 și contractul de vânzare-cumpărare în credit nr. 48V/2015 din 30 aprilie 2015 cu „Agriprof-G” SRL de achitare a mărfii sub formă de îngrășăminte și mijloace de protecție pentru plante agricole, prin urmare inculpatul Capsamun P. nu a urmărit scopul de sustragere a lor prin înșelăciune sau abuz de încredere.

În ședința de judecată cu certitudine s-a constatat că întreprinderile agricole conduse de către inculpat funcționau, bunurile indicate în învinuire nu au fost sustrate, deoarece îngrășămintele și mijloacele de protecție pentru plantele agricole

au fost folosite de inculpat după destinația acestora, ca și mijloacele bănești împrumutate în interesul întreprinderii.

Aceste circumstanțe sunt confirmate atât prin declarațiile reprezentanților părților vătămate „Agriprof-G” SRL, Certan G. și SC „Uzvig-Com” SRL, Popaz Z., cât și prin declarațiile martorilor Uzun N. și Chiseeva F., precum și prin declarațiile inculpatului Capsamun P., care a recunoscut existența obligațiilor neîndeplinite față de creditorii (părțile vătămate).

Lipsa intenției în săvârșirea escrocheriei din partea inculpatului Capsamun P. și dorința lui de a se răsplăti cu „Agriprof-G” SRL și SC „Uzvig-Com” SRL reiese din declarațiile însuși a inculpatului, care fiind audiat în instanța de fond a explicat, că nu recunoaște vina în învinuirea înaintată pentru că nu a comis acțiuni de escrocherie în privința întreprinderilor SRL „Uzvig-Com” și SRL „Agriprof-G”. El este reprezentant al Î.I. „Capsamun I” și SRL „Mesutagro”, care au avut raporturi contractuale cu întreprinderile SRL „Uzvig-Com” și SRL „Agriprof-G”. Acționând în interesele întreprinderilor pe care le reprezintă, nu a avut niciodată intenții de a nu rambursa datoriile în baza contractelor încheiate. Pentru a se achita cu întreprinderea SRL „Agriprof-G” pentru furnizarea de mijloace de protecție și îngrășăminte întreprinderea Î.I. „Capsamun I” a pregătit grâul de toamnă furaj în mărime de 50 de toane, întrucât a avut loc consimțământul cu reprezentantul SRL „Agriprof-G” Certan. G. la stingerea datoriei în cereale. Capsamun P. nu a avut posibilități să achite datoria față de SRL „Agriprof-G” din cauza situației financiare dificile a întreprinderii, în legătură cu ce și i s-a propus lui Certan G. să fie achitată datoria cu grâu. Cu toate acestea, după 6 luni, Certan G. a refuzat să accepte datoria în cereale, solicitând achitări în bani, în legătură cu ce, între întreprinderi a apărut un litigiu cu privire la cheltuielile Î.I. „Capsamun I” asociate cu păstrarea cerealelor în depozite închiriate.

Ulterior, SRL „Agriprof-G” nu s-a adresat în instanță cu privire la încasarea silită a datoriei. În prezent, în legătură cu îmbunătățirea situației financiare a Î.I. „Capsamun I” a fost stinsă datoria pentru furnizarea îngrășămintelor și mijloacelor de protecție față de SRL „Agriprof-G”.

Referitor la împrumutul în mărime de 130.000 lei acordat de SRL „Uzvig-Com” întreprinderii SRL „Mesutagro”, Capsamun P. a declarat că între întreprinderi au avut loc diverse raporturi contractuale legate cu efectuarea activității ambelor întreprinderi. Cu Uzun N.I. se cunosc demult, sunt consăteni, ambele întreprinderi au colaborat strâns. SRL „Uzvig-Com” des cumpăra grâu de la SRL „Mesutagro”. În anul 2012 a fost secetă și a fost anunțată starea de urgență. Erau puține produse, prețurile erau foarte înalte. Ei s-au întâlnit cu Uzun N. în privința faptului dacă o parte din grâu să fie scris în anul 2012 și a doua parte în anul 2013, a fost de acord cu el și în anul 2013 l-a sunat și l-a întrebat câte tone să scrie. Puțin mai târziu, Uzun N. l-a sunat în anul 2013 și ei au convenit asupra întâlnirii. L-a întrebat pe Uzun N.

cât grâu de toamnă să-i scrie pentru a închide datoria, la ce Uzun N. i-a răspuns că îi este dator cu aceeași sumă. Grâul în anul 2012 este scump, el suportă pierderi. Ei nu au ajuns la un numitor comun și s-au îndepărtat.

Relațiile litigioase au apărut din cauza deciziei consiliului din s. Gaidar privind schimbarea ordinii câmpurilor și compania SRL „Uzvig-Com” a avut interes în luarea pământurilor vizate, folosindu-se de anonimizarea titlurilor proprietarilor a pământurilor echivalente. De asemenea, el a explicat că Uzun N. s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune privind încasarea datoriei de la SRL „Mesutagro”.

Instanța de apel a apreciat declarațiile inculpatului susmenționate ca fiind veridice, ținând cont de faptul că partea acuzării nu a prezentat careva probe ce ar infirma aceste declarații.

Cu privire la absența intenției în comiterea escrocheriei din partea inculpatului Capsamun P. s-a certificat și faptul executării de către ÎI „Capsamun I” în persoana reprezentantului Capsamun P. a obligațiilor contractuale față de SRL „Agriprof-G” în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 48V/2015 din 30 aprilie 2015 prin achitarea prețului îngrășămintelor și mijloacelor de protecție pentru plante agricole expediate de întreprinderea SRL „Agriprof-G” conform specificației la contract, ce se confirmă prin cererea directorului SRL „Agriprof-G”, Certan Ghenadie din 20 ianuarie 2018, anexată la materialele dosarului în cadrul examinării cauzei în instanța de fond. Tot din cererea menționată rezultă că întreprinderea SRL „Agriprof-G” nu are careva pretenții față de ÎI „Capsamun I” sau Capsamun Piotr (vol. II, f.d. 177).

De asemenea, prin materialele dosarului s-a constatat că la 12 martie 2015 întreprinderea SC „Uzvig-Com” SRL s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune privind încasarea datoriei de la întreprinderea SC „Mesutagro” SRL în baza contractelor de împrumut în sumă totală de 133 021 lei, precum și a cheltuielilor de judecată care a fost admisă în mod integral prin hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 02 noiembrie 2015 (vol. I, f.d. 110).

Astfel, instanța de apel a conchis că întreprinderile ÎI „Capsamun I” și SC „Mesutagro” SRL în persoana reprezentantului Capsamun P. neexecutând la timp obligațiile sale de rambursare a sumelor în baza contractelor încheiate cu SRL „Agriprof-G” și SC „Uzvig-Com” SRL, respectiv au încălcat clauzele contractuale și ale legislației în vigoare, care prevăd că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, neadmițând refuz în mod unilateral de executare a obligațiilor.

Totodată, doar întârzierea în executare a obligațiilor asumate de inculpat nu pot fi tratate ca acțiuni de escrocherie, întrucât de către partea acuzării nu au fost prezentate probe convingătoare și suficiente precum că inculpatul nu a avut intenția de executare a obligațiilor față de SRL „Agriprof-G” și SRL „Uzvig-Com”.

Instanța de apel a menționat că având în vedere faptul că în acest caz are loc neexecutarea a uneia din părți a obligațiilor contractuale, atunci, în astfel de circumstanțe, este exclusă răspunderea penală a lui Capsamun P. și cele indicate duc la răspunderea de drept civilă față de întreprinderile SRL „Agriprof-G” și SRL „Uzvig-Com”.

Circumstanțele susmenționate constatate de instanța de apel, precum și probele cercetate au demonstrat lipsa intenției inculpatului Capsamun P. de delapidare a mijloacelor bănești de la părțile vătămate SRL „Agriprof-G” și SRL „Uzvig-Com” în momentul primirii acestora și la prezența raporturilor de drept civil dintre acestea și, respectiv, absența laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că inculpatul Capsamun P. nu poate fi atras la răspundere penală în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, în legătură cu neexecutarea obligațiilor, chiar dacă de luat în considerație contractele de împrumut fără dobândă nr. 15/12 din 15 decembrie 2010 și nr. 1 din 06 ianuarie 2011 și contractul de vânzare-cumpărare nr. 48V/2015 din 30.04.2015 semnate de către el, întrucât toate acestea sunt obligații contractuale.

Drept urmare celor expuse, instanța de apel a conchis că inculpatul Capsamun P. învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, urmează a fi achitat potrivit art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Gheorghieva Feodora, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie menținută fără modificări sentința Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 13 iulie 2021, prin care Capsamun Piotr a fost recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de conducere ale fondatorului și conducătorului întreprinderilor comerciale pe un termen de 3 ani. Schimbarea măsurii preventive în privința lui Capsamun P., luându-l de sub strajă din sala de judecată.

În motivarea recursului recurenta invocă că totalitatea probelor prezentate demonstrează, că vinovăția inculpatului a fost pe deplin dovedită, întrucât probele prezentate de acuzator sunt consecvente, nu conțin contradicții semnificative și se completează reciproc, precum și confirmă faptul, că anume prin acțiunile infracționale Capsamun Piotr a dobândit ilicit bunurile altei persoane, prin abuz de încredere, cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari, adică a săvârșit infracțiunea prevăzută de alin.(5) art.190 Cod penal.

6. Pe marginea recursului declarat inculpatul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și să fie menținută decizia instanței de apel fără modificări.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.*

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că, argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În recursul declarat în prezenta cauză, recurenta invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală și anume că, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

La analiza prezentului temei de casare, instanța de recurs notează că, e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanțele de fond, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță temeiul invocat de către recurentă nu este incident ca motiv de casare a hotărârii judecătorești atacate, deoarece aceasta indică și enumeră un șir de probe în recurs f. d. 127-129, vol. III, fără a fi descrise detaliat, combătute și analizate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Consecvent, instanța de recurs reține că în recurs, procurorul a invocat că instanța de apel a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și nu s-a expus asupra acestora.

În acest sens, urmează a fi evidențiat de către instanța de recurs, acel fapt că procurorul participant la judecarea cauzei penale este obligat să mențină pe tot parcursul procesului penal un rol activ, îndeplinind acțiuni eficiente în prezentarea și probarea învinuirii aduse inculpatului. El este persoana care inițiază cereri și demersuri în sensul cercetării probelor, modificării învinuirii. În instanța de fond procurorul insistă de a cerceta toate probele necesare adunate în cadrul urmăririi penale. De acest drept procurorul se bucură și în continuarea procesului și în instanța de apel, propunând instanței să verifice și să cerceteze oricare alte probe noi în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, asupra cărora instanțele sunt obligate să se pronunțe motivat.

Deci, în situația în care prima instanță a adoptat o sentință de condamnare, bazată pe probe ce au o pondere relativ îndoielnică în favoarea pronunțării unei hotărâri de condamnare în privința lui Capsamun Piotr, procurorul la judecarea cauzei în ordine de apel, ca continuare a examinării fondului cauzei, urma să întreprindă acțiuni active, în vederea probării învinuirii aduse inculpatului, însă rezultând din lucrările dosarului, Colegiul penal atestă că procurorul a manifestat un rol mai pasiv, limitându-se doar la citirea materialelor cauzei, solicitând respingerea apelului avocatului din motiv că a omis termenul de atac al sentinței fără un motiv întemeiat, fără a solicita și întreprinde măsuri în vederea audierii nemijlocită în instanța de apel a martorilor acuzării, în raport cu cele declarate de către aceștia în cadrul urmăririi penale, pentru a fi înlăturate divergențele și a susține eficient învinuirea înaintată și a înlătura dubiile apărute în cadrul judecării prezentei cauze penale.

Pe de altă parte, raportat la criticile procurorului invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta se referă exclusiv doar la chestiunea de apreciere a probelor. Mai mult, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autoarea acestuia expune conținutul a mai multor probe cercetate de prima instanță, după care în cele din urmă conchide că acestea constituie un ansamblu probator indubitabil prin care se confirmă vinovăția lui Capsamun Piotr în comiterea infracțiunii imputate. În această ordine de idei, relevante sunt dispozițiile art. 430 pct. (5) Cod de procedură penală, care stipulează că cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, prevedere legală ce nu a fost respectată de către procuror, deoarece recursul ordinar declarat de către acesta nu conține motivele și argumentarea ilegalității hotărârii atacate sub aspectul cazului de casare invocat, prin urmare Colegiul penal apreciindu-l ca unul declarat formal și bazat doar pe nominalizarea probelor, fără a le descrie și analiza conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, criticând teoretic soluția instanței de apel, ceea ce este inadmisibil.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. În speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în privința inculpatului și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

În cele din urmă, Colegiul penal consemnează că instanța de apel, verificând cele imputate lui Capsamun Piotr, a conchis corect că procurorul nu a acumulat și prezentat instanței careva probe verosimile, pertinente și concludente, ce ar demonstra indubitabil intenția inculpatului de comitere a escrocheriei.

Prin urmare, instanța de apel întemeiat a constatat că de către partea acuzării nu au fost prezentate probe, precum că în momentul încheierii contractelor cu SC „Uzvig-Com” SRL de împrumut fără dobândă nr. 15/12 din 15 decembrie 2010 și nr. 1 din 06 ianuarie 2011 și contractul de vânzare-cumpărare în credit nr. 48V/2015 din 30 aprilie 2015 cu „Agriprof-G” SRL de achitare a mărfii sub formă de îngrășăminte și mijloace de protecție pentru plante agricole, inculpatul Capsamun Piotr a urmărit scopul de sustragere a lor prin înșelăciune sau abuz de încredere, fapt ce vine în contradicție cu argumentul adus de procuror, precum că *„totalitatea probelor prezentate demonstrează, că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal a fost pe deplin dovedită, întrucât probele prezentate de acuzator sunt consecvente, nu conțin contradicții semnificative și se completează reciproc”*, argument ce este neîntemeiat și declarativ.

În concluzie, instanța de recurs consideră că, invocarea temeiului prevăzut de art.427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, nu este întemeiată, iar argumentele puse la baza acestuia sunt pur declarative și contravin materialelor cauzei.

În aceiași ordine de idei, instanța de recurs ordinar își însușește în întregime alegațiile instanței de apel (f.d. 63-80, vol. III), redate succint la pct. 4.1. al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza Albert vs România din 16.02.2010, în pct. 37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția CEDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19.04.1994). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod,

să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (Helle împotriva Finlandei, 19.12.1997).

Analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar criticele invocate de procuror în cererea de recurs, nu și-au găsit confirmarea.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Centru, Gheorghieva Feodora, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 decembrie 2021, în cauza penală privindul pe **Capsamun Piotr Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 iunie 2022.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie